

(اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ وَاَنَا عَبْدُكَ، وَاَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، اَبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَاَبُوْءُ بِذَنْبِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ.)

Yani, **“Allahım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hak ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Gücüm yettiğince sana verdiğim söz üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini ve günahlarımı kabul ediyorum. Beni bağışla. Şüphesiz günahları ancak sen bağışlarsın.”**

Sabah-akşam üçer defa İhlâs, Felâk ve Nâs sürelerini okumanın insanı her şeyden (belâdan) koruyacağını ve sabah-akşam üç defa:

(بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ.)

Yani, **“İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah’ın adıyla (başlarım). O, hakkıyla işiten ve her şeyi hakkıyla bilendir.”**

Diyene hiçbir şeyin zarar veremeyeceğini de söylemişti.

Hız. Peygamber (s.a.v.) Hız. Ebu Bekir (r.a.)’e sabah-akşam şöyle demesini öğretmişti:

(اَللّٰهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكُهُ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ، وَاَنْ اَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِيْ سُوْءًا، اَوْ اُجْرَهُ اِلَى مُسْلِمٍ.)

Yani, **“Gizli ve âşikârı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı Allahım! Her şeyin Rabbi ve sâhibi! Şehâdet ederim ki senden başka hak ilah yoktur. Nefsimin şerrinden sana sığınırım. Şeytan ve şirkinin şerrinden, nefsim kütülük etmekten veya o kütülüğü bir müslümana götürmekten sana sığınırım.”**

Hız. Peygamber (s.a.v.) kızı Hız. Fâtıma (r.a.)’ya sabah ve akşamları şu duayı okumasını tavsiye etmişti:

(يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ! بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيْثُ، اَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِيْ اِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ.)

Yani, **“Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senin rahmetinle yardım dilerim. Bütün işlerimi düzelt ve beni göz açıp kapayıncaya kadar -bille olsa- nefsim kütülme.”**

Hız. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştu:

“Kim, sabah-akşam yüz defa:

(سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ.)

Yani, **“Allah’a hamd ederek, O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim.”**

Derse, başkası onun kadar veya daha çok söylemedikçe kıyâmet gününde onun getirdiğinden daha faziletli bir amel getiremez.”

Denizköpüğü kadar da olsa bunu söyleyenin günahlarının silineceğini haber vermişti.

Ve şöyle demişti:

“Kim, günde yüz defa:

(لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ.)

Yani, **“Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’nadır. Onun her şeye gücü yeter.”**

Derse, on köle azat etmiş gibi sevap alır. Bununla ona yüz hasene yazılarak kendisinden yüz günah silinir. O gün akşam oluncaya kadar şeytandan korunur. Ondandır daha çok amel işleyen kimseden başka, hiç kimse onun getirdiğinden daha faziletli-sini getiremez.”

O şöyle demişti:

“Kim, sabah-akşam olunca bana onar defa salât getirirse, kıyâmet günü şefaati ona yetişir.”

Sadece sabah olunca yapılan dua:

Resûlullah (s.a.v.) buyurdu ki: “Kim:

(رَضِيْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْاِسْلَامِ دِيْنًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا.)

Yani, **“Rab olarak Allah’tan, dîn olarak İslam’dan. Peygamber olarak Muhammed (s.a.v.)’den râzı oldum.”**

Derse, ben onu elinden tutup cennete götüreceğime kefilim.”

Sadece akşam olunca yapılan dua:

Resûlullah (s.a.v.)

“Akşam olduğu zaman üç defa:

(اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.)

Yani, **“Yarattığı mahlûkatın şerrinden, Allah’ın eksiksiz sözlerine sığınırım.”**

Diyene, o gece yılan ve akrep gibi, hiçbir zehirli hayvanın zarar veremeyeceğini haber vermişti.

Allah Teâlâ’yı sevenlerden olmamız için, Resûlullah’a tâbi’ olmamız lâzım. Resûlullah’a uyanlardan olmamız için de yaptıklarını yapmaya yönelmemiz lâzım.

Bu cümleden olarak, Resûlullah (s.a.v.)’in sabah akşam Yaradan’a yakardığı dua ve dilekleri bizim de dilimizden düşürmememiz lâzım.

Bu duygu ve düşüncelerle sözlerimi noktalarken, hayatınızın hayırlarla dolmasını ve Hakka götüren yol olmasını diliyor, dili dualı, kalbi îmanlı olan duygulu, duyarlı ve dirâyetli insanlardan olmanızı niyaz ediyorum.

SABAH-AKŞAM YAPILACAK

DUALAR

Hazırlayıp Hakkın rızası için halkın hizmetine sunan
Dr. İbrahim Ateş

4 Nisan 2018

SABAH-AKŞAM YAPILACAK DUALAR

Dua; âciz ve sınırlı biz kulların, sonsuz kudret sâhibi Rabbimizle, kurduğumuz iletişim köprüsüdür. Dua, rûhun Allah'a açılması ve Allah katına yükselmesidir.

Dua, Yüce Yaratıcı'ya içtenlikle yönelerek huşû' içinde yapılan özlü yakarıştır. Yüce Allah Ra'd suresinin 28. ayetinde: “Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.” buyuruyor. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) de; “Allah katında duadan daha değerli bir şey yoktur.” ve “Allah'ım! Ürpermeyen kalpten ve kabul edilmeyecek duadan sana sığınırım.” buyurmuştur.

Allah'la baş başa kalmanın en güzel şekli duadır. Cenab-ı Allah Mü'min suresinin 60. ayetinde: “Bana dua edin, duanıza cevap vereyim (kabul edeyim).” buyuruyor. Hz. Peygamber (s.a.v.); “Allah, isteyen kulunun elini boş çevirmekten hayâ eder.” “Kabul edileceğine inanarak, Allah'a dua ediniz.” buyurmaktadır.

Dua, ruhumuzun şifa, moral, güven, ümit ve huzur kaynağıdır.

Ayet ve hadislerde pek çok dua örnekleri vardır.

Malum olduğu üzere Müslüman, hayat boyu her zaman ve her yerde besmele, hamdele ve salveleyi dilinden düşürmemeye özen göstermelidir. Yaptığı her iş ve uğraşa besmele ile başlamalı, nâil olduğu her nimetten dolayı hamd-ü senâda bulunmalı, Hz. Peygamber (s.a.v.)'e salât ve selâmı aslâ ihmal etmemelidir. Kullukta kaim, duada dâim, ibâdet ve istikamette müdâvim olmanın gayret ve kararlılığı içinde olmalıdır.

Sabah uyandığı andan akşam yatmak için yastığa başını koyduğu anâ kadar dua, zikir ve şükre devam etmelidir.

Hiz. Peygamber (s.a.v.)'in hayatını örnek alıp ne zaman, nerede, nasıl dua ettiğini öğrenip izinde olmaya, yolunda gitmeye ve yaptığını yapmaya çalışmalıdır.

Bu inanç ve anlayışla, Rasûlullah (s.a.v.)'in sabah akşam yaptığı dualardan bir kısmının metin ve manasını arz ediyor, ezberleyip okumaya devam etmenizi diliyorum.

Rasûlullah (s.a.v.) sabah namazını kıldığında namaz kıldığı yerde oturur ve güneş doğuncaya kadar Allah'ı zikrederdi.

Sabah olunca şöyle derdi:

(اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصْبَحْنَا، وَبِكَ اَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ
وَإِلَيْكَ النُّشُورُ.)

Yani, “Allahım! Senin yardımınla sabahlar ve yine senin yardımınla akşamlarız. Senin yardımınla yaşar ve senin yardımınla ölürüz. Ve dönüş, yalnızca sanadır.”

Akşam olduğunda “senin yardımınla akşamlarız” diye başlar “Ve dönüş, yalnızca sanadır” diye bitirirdi.

Şöyle de derdi:

(اَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ.)

Yani, “Mülk, Allah'a âit olduğu halde sabahladık. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd, O'nadır. Onun her şeye gücü yeter. Rabbim! Senden bu günde olan ve bu günden sonraki hayrı ister; bu günün şerrinden ve bu günden sonraki şerden de sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve ihtiyarlığın kötülüğünden sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından sana sığınırım.”

Akşam olunca “sabahladık” yerine “akşamladık”, “bu günün” yerine de “bu gecenin” kelimesini kullanırdı.

Şöyle de derdi:

(اَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.)

Yani, “İslam fitratı, ihlâs (tevhîd) kelimesi ve Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in dîni üzere; hanîf ve müslüman olan, müşriklerden olmayan babamız İbrahim'in milleti üzere sabaha eriştik.”

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) sabah ve akşamları şu duaları hiç terk etmezdi:

(اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَأَهْلِيْ، وَمَالِيْ، اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِيْ، وَآمِنْ رَوْعَاتِيْ، اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِيْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِيْ وَعَنْ يَمِيْنِيْ وَعَنْ شِمَالِيْ وَمِنْ فَوْقِيْ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ اَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِيْ.)

Yani, “Allahım! Dünya ve âhirette senden af ve âfiyet dilerim. Allahım! Dinim, dünyam, âilem ve malım hakkında senden af ve âfiyet dilerim. Allahım! Ayıplarımı gizle ve beni korkularımdan emin kıl. Allahım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden (gelecek belâlara karşı) koru. Altımdan yere batırılarak helak edilmekten senin azametini sığınırım.”

Sabah ve akşamları şu duayı üçer defa tekrar ederdi:

(اَللّٰهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَدْنِيْ، اَللّٰهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ سَمْعِيْ، اَللّٰهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَصَرِيْ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.)

Yani, “Allahım! Bedenime âfiyet ver. Allahım! Kulağıma âfiyet ver. Allahım! Gözüme âfiyet ver. Senden başka hak ilah yoktur. Allahım! Küfürden ve fakirlikten sana sığınırım. Kabir azabından sana sığınırım. Senden başka hak ilah yoktur.”

Hiz. Peygamber (s.a.v.) şu duanın “Seyyidü'l-İstiğfar” olduğunu ve onu gece veya gündüz okuyup da o gün ölenin cennetlik olduğunu haber vermişti: